

Sur l'échange de cadeaux que tu me dois si je te le demande,
 écoute-moi. Tu as touché, - tu en conviens – cette main,
 cette vieille joue en tombant à mes genoux.
 A mon tour je touche aussi ta main, ta joue,
 je te réclame cette faveur que je t'ai accordée alors
 et je me fais ta suppliante :

Μή μου τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀποσπάσης

μηδὲ κτάνητε· τῶν τεθνηκότων ἄλις¹.

Ταύτη γέγηθα κάπιλήθομαι κακῶν·

280 ἥδ' ἄντὶ πολλῶν ἐστὶ μοι παραψυχή,

πόλις, τιθήνη, βάκτρον, ἡγεμὼν ὁδοῦ.

Οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἄ μὴ χρεῶν¹

οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεὶ·

κάγῳ γὰρ ἦ ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἴμ' ἔτι,

285 τὸν πάντα δ' ὄλβον ἡμαρ ἓν μ' ἀφείλετο.

Ἀλλ', ὦ φίλον γένειον, αἰδέσθητί με,

οἴκτιρον· ἐλθὼν δ' εἰς Ἀχαιικὸν στρατὸν

παρηγόρησον ὥς ἀποκτείνειν φθόνος¹

γυναῖκας, ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτεínaτε

290 βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ' ὦκτίρατε.

Νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς τ' ἐλευθέροις ἴσος

καὶ τοῖσι δούλοις αἵματος κεῖται πέρι.

Τὸ δ' ἀξίωμα, κὰν κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν

πείσει· λόγος γὰρ ἔκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν

295 κάκ τῶν δοκούντων αὐτὸς οὐ ταῦτὸν σθένει.

1- Sous-entendu ἐστι(ν).